

የምናልፍባቸው ጎዳናዎች

እግዚአብሔር እኛን ለመከራት በተለያዩ የህይወት ጎዳናዎች ወደድንም ጠላንም ያሳልፈናል፡፡ የለቅሶ ዘመን አለ፤ የመከራ ዘመን አለ፤ የጭቅ ዘመን አለ፤ የእጦት ዘመን አለ ደግሞም የእረፍት እና የበረከት ዘመን አለ፡፡ ለዚህ ነው መዝ 84:6 ላይ <<በለቅሶ ሸለቆ በወሰነው ስፍራ የህግ መሥሪያ በረከትን ይሰጣልና ከህይወት ወደ ህይወት ይተላለፍ>> በግላት የለቅሶ ጊዜ እንዳለ የሚያስረድን፡፡

እግዚአብሔር ለሰራገ፤ ሊያበጃጀን (መዝ 119:73) እና ከእኛ ላይ አሳስፈላጊዎች እንደ እልህ፤ በገዛ ፈቃድ መሄድ እና ትዕቢትን ሊያራግፍ እና ሊያለዝበን በብዙ ነገሮች ውስጥ ያሳልፈናል፡፡ ይህንን የግልጽ ግሩም ቃል መዝ 66:10-12 ላይ እናገኛለን፡፡ እንዲህ ይነበባል፡-

<<አቤቱ ፈትነ ሽናልና፤ ብርን እንደሚያነጥሩት እንጥረኸናልና፡፡ ወደ ወጥመድ አገባኸን፤ በራሳችን ላይ ሰማ አስረገጥኸን፤ በእሳትና በሙሉ መካከል አለፍን፤ ወደ እረፍትም አወጣኸን>>

አዎ የፈተና፤ የንቀት፤ የሰድብ እና የመከራ ዘመን አለ፡፡ የጌታ ጊዜ ሲደርስ ደግሞ ግሩም የሆነ የእረፍት ጊዜ አለ፡፡ የፈተናው እና የመከራው ዘመን ያህል፤ አንገትን ያስደፋል፤ ያስለቅሳል፤ ግራ ያጋባል ወዘተ፡፡ በእንደዚህ አይነት ጊዜ ከእርሱ ጋር ተጣብቅንና አጥብቅን የጌታን ፊት የምንፈልግ ከሆነ እግዚአብሔር እንደሚገባና፤ እንደሚጽናና፤ እንደሚዳ በተግባር ደረጃ የምናወቅበት ጥሩ አጋጣሚ ይሆናልና፡፡

በሆሴ 2:16 ላይ እግዚአብሔር እስራኤልን ከነበረችበት የሞራል ወድቀት ለመጣስ ወደ መከራ ውስጥ ሊከታት እንዳሰበ እናያለን፡፡ በሆሴ 2:16 ላይ እንዲህ ይላል፡-

<< አባብላታህ ወደ ምድረ በዳም አመጣህ፤ ለልብዎም እናገራለሁ>>

እዚህ ቃል ላይ እንደምናየው <<ለልብዎም እናገራለሁ>> የሚለው ቃል ያስደንቀኛል፡፡ ቃሉ በመከራ ጊዜ ውስጥ ስንሆን ከእግዚአብሔር ጋር በመሆንና በቂ ጊዜን በማለፍ ከዋጀነው ድንቅ ህብረትና በረከት ሊኖር እንደሚችል ነው የሚገረመ፡፡ በመከራ ውስጥ ደግሞ የእግዚአብሔር ድምጽ ከወትሮው ጉልህ ሆኖ የሚጠገን አጋጣሚ ነው፡፡ በእኛም ህይወት ተመሳሳይ ነገር ነው የሚሆነው፡፡ የእግዚአብሔር ድምጽ ሲመጣ በብዙ ክብር ነው የሚመጣው (መዝ 29:1-11 ያንቡ)፡፡ ድምጹ ሲመጥ ለልባችን ሲናገረን ደግሞ እምነታችን ያድጋል፤ ይጠኝ ከራሳችን ሰላማችን ይበዛል፤ ሕይወታችን ይታደሳል፤ መንፈሳዊ ህይወታችን ይለወጣል ያደግሟል፡፡

በዚህ በሆሴ 2:17-19 ላይ እግዚአብሔር ወደ ምድረ በዳ አባብሎ እስራኤልን ከከተታት በኋላ በእስራኤል ላይ ስለሚመጣው አስገራሚ አስደናቂ መንፈሳዊ ለውጥ (transformation) እንዲህ ብሎ ይናገራል፡-

<<ከዚያም የወይን ቦታዎን የተሰፋ በርም እንዲሆንላት የአኮርን ሸለቆ እስጣላለሁ፤ በዚያም ከግብጽ ምድር እንደ ወጣችበት ቀን እንደ ህጻንነትዎ ወራት ትዘምላለች፡፡ በዚያ ቀን ባሌ ብለሽ ትጠራለሽ እንጂ ዳግመኛ በአሌ ብለሽ አትጠራለሽም ይላል እግዚአብሔር፤ የበአለም ስም ከአፍሽ አስወግደሞላህና በስሞቸውም እንግዲህ አይታሰቡም>>

ከቃሉ እንደምንረዳው ያ ምድረ በዳ እና የመከራ ቦታ ለእስራኤል ትልቅ መንፈሳዊ ለውጥና በረከትን እንዳመጣት እንገነዘባለን፡፡ ከጌታ ጋር ያለው ህብረቷ፤ አምልኮዋ፤ ይዘታዋና ከጌታ ጋር ያላት መንፈሳዊ ግንኙነት እንደታደሰና እንደጠለቀም እናያለን፡፡

አዎ ይህ ቃል በትክክል እውነት ነው፡፡ ከድህረት ዘመን ይልቅ በዚህኛው ዘመን ውስጥ ብዙ ጸሎትና ፊቱን ማደላግ ይስተዋላል፡፡ ጊዜው ማርከሙ በያታከተንም ለመንፈሳዊ እድገት ግን ትልቅ አጋጣሚ ነው ብዬ አስባለሁ፡፡ ለዚህም ነው በያዕ 1:1-4 ላይ እንዲህ ብሎ ሀዋርያው ያዕቆብ ገራሚ ማክርን የሚቀረጥ፡-

<<ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን እንዲያደርግላችሁ አወቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ማሉ ደስታ ቁጠቱት፡፡ ትዕግሥትም ምንም የሚደላችሁ ሳይኖር ፍጹማና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራዎን ይፈጽሙ>>

ይህ የፈተናና የመከራ ወቅት የምንሰራበት፤ ጌታን በግል በሚገባ የምናወቅበት፤ ግንኙነታችን የሚጠልቅበትና ዕውቀታችንን ወደ ጥበብ ለመለወጥ ጊዜ የምናገኝበት መልካም አጋጣሚ ነው፡፡ በዚህ አይነት ሁኔታ ከጌታው ጋር ተስማሚ በጌታ መፈሰስ እና ምረት ይህንን የፈተና ጊዜ ዘልቆ የወጣ ሰውም ምክክርነቱ፣ ህይወቱና ምልሉ ጠንክር ያለ ማለክት ነው የሚገኘው፡፡

በተፈጥሮአችን ድሎተ-አፍቃሪ ስለሆንን በፍጹም እንዲህ አይነት ነገር ስንሸሸ ነው የምንኖረው፡፡ በጣም ነው የምንፈራረም፡፡ ምክንያቱም አንድ ነገር ነው-ሰለሜማ! ለዚህም ነው ጌታ ወዳልጠበቅነው የህይወት ሁኔታ ወስጥ እያባበለና እየከተተ ለእጆቻችን ሰልፍን የሚያስተምረን (መዝ 18፡34)፡፡ ከድሎት ሰፈር ወደ ተግዳሮት ሰፈር እየወሰደ የሚቀርጸን!

በመከራና በተግዳሮት ወስጥ ሳለን ደስ የሚል ነገር የአጽናኛችን የመፈሰስ ቅዳሳ ድጋፍ አለን፡፡ በፍጹም ለደቂቃም በሆነ አይለየንም፡፡ በተለይ በጸሎት በሚገባ ለምንተጋ ሰዎች ተግዳሮቱን የምንጋፈጠው የጌታ ህልውና በሚታወቅ ማጠቃለያ ስለሆነና ልባችን በእግዚአብሔር ሰላም እየተጠበቀ ስለሆነ በተገላበጠ በሕይወታችን የሚረሳ የበረከት ጊዜ ሁሉ ለሆልንን ይችላል የሚል መረዳት አለኝ፡፡ እንዲህም አይነት ምክክርነት ያላቸው ብዙ ሰዎችንም አወቃለሁ፡፡

በእንደዚህ አይነት የፈተና ሰዓት ሰዎቹ፣ ሰጋቸው እና ኢ-መሆኔ ቅዳሳዎ ስልቶችንና አካሄዶችን በማጠቃለያ ከእግዚአብሔር መለኮታዊ አጀንዳ እንዳናፈነግጥና የበረከታችን ዘመን እንዳይርቅ ንቁ ልንሆን ይገባናል፡፡ በዚህ ጊዜ ጸንተን እንድንቆም የሚዳን ጥበብና ጸጋ ከጌታ እንዲበዛልንና እንዲለቀቅልን ብዙ መታተፍና መጫወት ያስፈልገናል፡፡ ወደ ምቹት ሰፈር <<ኮምፎርት ዘን>> የሚጻፉ አቋራጫችን ተጠቅመን ከመለኮታዊ አሰራሩ ሾልከን እንዳንወጣም በሀይል ልንጠቅቅ ይገባል፡፡

በመጨረሻ በተግባር ደረጃ እንዲህ እናድርግ፡-

- በእርሱ ፊት ያለ ማቆማት ጨነን እንወደቅ
- ያምን እንለምጽ
- ከቃሉ ጋር ያሳሰለሰ ቁርኝት እናድርግ
- በተመሳሳይ የህይወት ሁኔታ ካለና ካለፉ ሰዎች ጋር አብረን በመሆን የጌታን ፊት እንፈልግ
- ልባችንን ለማቆም በዚህ ባለንበት የህይወት አወድ ዙሪያ የተጻፉ ግለ-ታሪኮችንና መፈሳሳዊ መጻሕፍትን እናንንብ
- ያለንበትን የህይወት ሁኔታ በድል እስከንወጣው ድረስ ከእርሱ ጋር እንጠቅ!!

ተባረኩ!!

በቀለ በላቸው(ዶ/ር)

beke_abay@yahoo.com

240-330-5004

